

همیشه‌ی فرزند گشهر

خبر کوتاه

ارائه وام جدید به سربازان

فرمانده قسار گاه مرکز مهارت آموزشی کارکنان وظیفه نیروهای مسلح گفت: ۲ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان اعتبار قرض الحسنه به عنوان تسهیلات اشتغال‌زایی سربازان ماهر اختصاص یافته که توسط بانک سپه، صادرات، پاسارگاد، قرض الحسنه مهر و قرض الحسنه رسالت پرداخت می‌شود. بر این اساس ظرفیت مناسبی برای اعطای تسهیلات اشتغال‌زایی برای حدود ۲۰ هزار نفر از کارکنان وظیفه مهارت دیده منتقدی از خدمت فراهم شده است.

ایرانی‌ها در سال گذشته چقدر کتاب خواندند؟

به تازگی «تکتا» یا همان تصویر کتاب ایران آخرین آمار فروش کتاب در سال ۱۴۰۲ را منتشر کرده که آمار جالبی دارد؛ مثل اینکه مردان بیشتر از زنان کتاب می‌خرند یا جوانان بیشترین از سایر گروه‌های سنی پول کتاب می‌دهند و در مجموع اینکه ایرانی‌ها در سال گذشته ۱۶ میلیارد تومان کتاب خریده‌اند.

استان قم بیکه‌تاز خرید از بازار کتاب

سرانه خرید مخاطبان این استان با مجموع خرید ۱۸ استان دیگر کشور برابری می‌کند

- پرطرفدارترین نام‌ها در بازه زمانی یک‌ساله فعالیت بازار کتاب**
- مجید عطایی جنتی
  - مرکان کلهر
  - محسن عباسی‌ولدی
  - علی صفایی‌جائری
  - محمد بهاء‌الدین حسینی
  - کلر ژوبرت
  - غلامرضا حیدری ابهری
  - آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای
  - شهید مرتضی مطهری
  - داستایفسکی
  - آیت‌الله مجتبی‌تهرانی
  - ناصر کنشاورز
  - مهدی آذرین‌دی
  - نادر ابراهیمی

۱۶ درصد کتاب‌های فروش رفته به ۵۰ پدیدآورنده تعلق داشته است

معرفی همسر با ۲۰ هزار تومان

دبیر شورای بررسی صلاحیت مراکز همسان‌گزی سازمان تبلیغات اسلامی در خصوص هزینه تشکیل پرونده و معرفی هر مورد برای ازدواج گفت: طبق تعرفه اعلامی در حال حاضر سقف ۱۵۰ هزار تومان از هر فرد برای تشکیل پرونده و ثبت نام دریافت می‌شود و به ازای معرفی هر فرد همسان شده برای ازدواج نیز ۵۰ هزار تومان دریافت می‌شود که این مبلغ در یافتی نیز یابت همسان سازی است که با از طریق هوش مصنوعی و با به‌صورت سنتی انجام می‌شود.

اول مهر کتاب‌هایتان را دریافت کنید

محمّد علوی تیار، معاون سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی گفت: دانش آموزشی که کتاب درسی خود را سفارش داده‌اند، اول مهر کتاب‌های درسی را در مدارس دریافت می‌کنند. برای ثبت سفارش کتاب‌های درسی هیچ مشکلی وجود ندارد و مراحل ثبت سفارش به‌صورت ثبت‌نام شخصی یا گروهی است که مرحله گروهی توسط مدیران مدارس انجام می‌شود.

عکس: همشهری / فرشاد عیسی

کشورهای همسایه به دنبال تصاحب شاعران ما هستند

شاعر قلابی همسایگان

گفت‌وگو با عبدالجبار کاکایی، شاعر و ترانه‌سرا به مناسبت روز شعر و ادب فارسی

فرشاد شیرزادی گفت‌وگو روزنامه‌نگار

شعر در ایران یکی از کالاهای فرهنگی و ادبی با ارزش است که آفرینندگان آن یعنی شاعران را در زمره مشاهیر و بزرگان قرار می‌دهد؛ شاعرانی که از بطن روزگار و زمانه و روح و جان آدمی سروده‌اند و کلامشان از دل قرن‌ها سفر کرده و مسیر خود را ادامه می‌دهد. امروز، روز شعر و ادب فارسی است؛ به همین مناسبت با عبدالجبار کاکایی، شاعر و ترانه‌سرا گفت‌وگو کرده‌ایم. او می‌گوید: «کشورهای منطقه در حال تصاحب مفاخر ادبی ما هستند.»

کشورهای منطقه و همسایه‌ها همان از جمله تاجیکستان، ترکیه و حتی آذربایجان در سال‌های اخیر سعی کرده‌اند مشاهیر ما و آثارشان را به نام خودشان ثبت کنند. با توجه به اینکه شما در بسیاری از سفرها بپتان، به کشورهای مختلف منطقه رفته‌اید و به عنوان نماینده ادبیات ایران در محافل رسمی آنها حضور داشته‌اید، برای حل این مشکل چه کاری می‌توان انجام داد؟

مشخصاً ۲ کشور آذربایجان و ترکیه در این زمینه فعالیت می‌کنند که روی صنعت توریسم‌شان حساب باز کرده‌اند و قصد دارند مفاخر و بزرگان ما را به نام خودشان ثبت کنند. به گمانم وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید سرمایه مالی بیشتری برای بزرگداشت این مفاخر صرف کند. در قیاس کارهایی که آنها برای نظامی و مولانا انجام می‌دهند، برای بزرگان کشورمان که تردیدی در اصالت آنها نیست از جمله حافظ، سعدی و فردوسی، کار مهمی انجام ندادیم. منظورم سرمایه‌گذاری‌ای است که پاسخگوی این نیاز باشد. در این بین به برخی از مفاخر حتی بی‌مهری هم می‌شود.

می‌توانید مشخصاً مثال بزنید؟

مانند مولانا که به او کم‌لطفی کرده‌ایم. در ترکیه فقط به عنوان یک عارف چپ‌خوان به او می‌نگرند و مکان مومنانه‌ای به نام قونیه دارد بدون اینکه راجع به اندیشه‌هایش دچار تضارب آرا شوند و کار به انبردست بکشد که مثنوی معنوی را جایزه‌ها کنند. خوشبختانه مولانا این شناسن را آورده که در آن غریبستان توجه همه جوامع را به خود جلب کند. بدون اینکه ما از او حمایتی کنیم یا نه، یکی از بزرگ‌ترین شخصیت‌های ادبی جهان اسلام و حتی در اروپا و آمریکا هم شناخته شده است. ما چگونه می‌توانستیم مولانا را بدین گونه به جهانیان بشناسانیم که غربی‌ها درباره‌اش پژوهش کنند. در حال حاضر حتی در کشور ترکیه هم ترجمه اشعار مولانا مورد توجه خانواده‌ها و محیط‌های علمی است. می‌خواهم بگویم که حفظ و حراست از این مفاخر، سرمایه می‌خواهد و علاوه بر سرمایه، اندیشه و ایده‌ای نیز می‌طلبد. نسبت به آزادی مولانا، شخصیت بزرگ اهل عرفان و تصوف هنوز مخالفت‌هایی در داخل داریم. خوب به‌خاطر دارم که دوره‌ای در برنامه تلویزیونی قطعانی از مثنوی را در صبح‌های ماه رمضان می‌خواندم. تذکری به تلویزیون آمد که ایشان (یعنی من) ترویج صوفی‌گری می‌کنم. مولانا اگر امروز زنده بود با حجم مواجهه‌هایی که به ظاهر از نهادهای علمی روبه‌رو می‌شد، چه کار باید می‌کرد؟

در مورد شاعران برجسته دیگرمان بطور عمل شده: آیا توانسته‌ایم آنطور که باید آنها را به نسل جدید معرفی کنیم و در انتقال آثارشان موفق باشیم؟

تصور می‌کنم که غیر از ۴ شاعر معروف‌مان یعنی فردوسی، حافظ، سعدی و مولانا اگر پنجمین شخص را بخواهیم نام ببریم، کسی جز نظامی نیست. نظامی قدرت داستان‌پردازی فوق‌العاده‌ای دارد و تعهدی که به آهنگ و موسیقی کلام دارد، بی‌بدیل است. در آثار نظامی گاه قصه را رها می‌کنیم و نظامی ذهن را مجدوب وازه‌ها می‌کند و آدمی را متحیر باقی می‌گذارد. در پاسخ به پرسش نخست شما باید عنوان کرد که در ابتدای امر باید زمینه پذیرش وجود شخصیت آنها را در کشور فراهم کنیم؛ به‌طوری که دیگران نتوانند ایشان را کنار بگذارند. باید در دفاع از این شاعر بزرگ، مراسم تشکیل داد، همایش و نمایش برگزار کرد تا توجه به آنها بیش از پیش احساس شود. به تعبیر فرخ‌الدین عراقی در زمان فوت مولانا در قونیه گفت که خداوند کار قونیه‌گرب آمد و غریب رفت؛ هنوز آن حزن غریبانه مولانا وقتی که هر ایرانی به قونیه سسر می‌زند، سراغ هر ایرانی

فردوسی و نظامی، باید اعتراف کرد که کم‌کاری داریم. فرانسوی‌ها پشتوانه نقاشی و اسپانیایی‌ها هنر تجسمی دارند. هویت ما شعر است و باید بتوانیم این گذشته پرشکوهر را طوری منتقل کنیم تا همراه با ادبیات معاصر در جهان فعلی اثرگذار باشیم. این موضوع راه‌حلی جز معرفی ادبیات‌مان ندارد. ما در همه جای جهان رایزن فرهنگی داریم و دولت می‌تواند سرمایه‌گذاری کند تا ادبا، شاعران و نویسندگان‌مان را به جهانیان بشناسانیم.

فضای مجازی در این بین چقدر به فرهنگ، ادب و شهر ما آسیب زده است؟

مدتی پیش در فرانسه بودم. دقت کردم و دیدم مردمشان اغلب همچنان روزنامه می‌خوانند. به یکی از دوستان اهل قلم فرانسوی گفتم شما کمتر با گوشی هوشمندتان سر و کار دارید. چرا؟ او پاسخ داد که ما برای استفاده از خدماتی مثل نظافت، کارهای عمرانی و... از گوشی استفاده می‌کنیم. ما غرق در گوشی هوشمندیم و لزومی هم نمی‌بینیم که به پشتوانه ادبی‌مان رجوع کنیم.

چرا جوانان با شعر ارتباطی نمی‌گیرند؟

ما به مردمان‌مان توهم «بر آگاهی» داده‌ایم. اغلب ایرانی‌ها فکر می‌کنند چون ما پشتوانه فرهنگی و تمدنی ۲۵۰۰ ساله داریم، بی‌نیاز از هر گونه آگاهی هستیم. این توهم بر آگاهی امروز گریبان خودمان را گرفته است. باور کنید مردمانی از دیگر کشورهای اروپایی را یافته‌ام که بهره‌هوشی بسیار با بینی نسبت به ایرانی‌ها دارند اما چون خالی‌الذهن‌اند، راحت‌را اجرا می‌کنند. در رابطه با وضعیت شعرهایی که از شاعران جوان ما منتشر می‌شود باید گفت، اغلب دخترهای شعری که از سوی آنها منتشر می‌شود با شمارگان ۴۰ یا ۵۰ نسخه داشته باشد به نوعی پر کردن کارنامه کاری و زرومه تبدیل شده است.

مکت

چرا جوانان با شعر ارتباطی نمی‌گیرند؟

مکت